

מ"ת 60153/05/16 - תביעות צפת נגד ע מ

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 60153-05-16 תביעות צפת נ' מ(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת	תביעות צפת
נגד	
המשיב	ע מ (עציר)

החלטה

בפני בקשת המבקשת לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום שייחס לו עבירות **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד, אימים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו**.

על פי כתב האישום בוצעו העבירות ביום 27/5/16, בשעות הלילה, בביתו של המשיב בצפת, שם הוא מתגורר עם המתלוננת שהנה גרושתו.

נטען, כי עקב ויכוח עם המתלוננת, השליך המשיב, שהיה נתון תחת השפעת אלכוהול, לעבר המתלוננת צלחת, דחף את המתלוננת לעבר משקוף הדלת, כך שהיא נפלה ונחבלה, ונגרמה לה נפוחות בכף יד ימין.

בהמשך שבר המשיב בקבוק יין על אדן החלון והשליכו מחוץ לדירה.

המתלוננת חייגה למשטרה, ובעשותה כן איים עליה המשיב באומרו: **"זה יעלה לך ביוקר"**.

כשהגיעה המשטרה, סירב המשיב לפתוח את הדלת הנעולה, וכשהתבקש על ידי השוטר לפתוח, ענה:

"על גופתי המתה אתה תיכנס ואם אתה נכנס אני חותך לך את כל הגוף".

בהמשך הכניס המשיב מפתח לחור המנעול של הדירה הנעולה, שבר את המפתח בתוכו, ואמר לשוטר: **"עכשיו אתה בחיים לא תיכנס"**.

ראיות לכאורה

2. בא כוחו של המשיב הכיר במהלך הדיון בבקשה, בכך שמתקיים רף ראיתי בסיסי למיוחס למשיב, ואולם טען לגבי חולשתן של הראיות.

במסגרת זו נטען, כי המשיב היה נתון להשפעת אלוהול בעת האירוע, ולכן קמה לו הגנת שכרות ביחס לעבירות האיומים וחבלה במזיד לרכוש.

באשר לתקיפתה של המתלוננת וגרימת חבלה של ממש, נטען כי המשיב רק ניסה למנוע מהמתלוננת, הנמצאת בהריון, לצרוך סמים שהכינה לעצמה בצלחת, בכך שהסית את הצלחת ממנה, וזאת בלבד.

נטען כי לא מתקיימות ראיות לכך שהמשיב שבר צלחת, וכי החבלה שנגרמה למתלוננת הנה חבלה קלה, שלא נגרמה במעשה אלים, ולא הצריכה כל טיפול רפואי.

באשר להפרעה לשוטרי המיוחסת למשיב, נטען כי האישום בעבירה זו מבוסס על דו"ח פעולה של שוטרי אחד בלבד, וזאת למרות שלמקום הגיעו ניידות שיטור נוספות, ובכך אין די.

3. לאחר שעיינתי בחומר החקירה, בשים לב להערות הסנגור ולהפניותי, מצאתי כי מתקיימות בחומר ראיות לכאורה לגבי העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, ולעובדות המפורטות בו.

טיפול של המשטרה באירוע החל משיחה למוקד 100, שהתקבלה מהמתלוננת, גרושתו של המשיב גב' ש מ, ביום האירוע בשעה 23.50. מפי המתלוננת נרשם (ראה דו"ח פעולה, וכן דוח משלט המסומן לו') כי בעלה "מעיק עליה צלחות". נרשם שהמתלוננת בקשה בבכי שהמשטרה תגיע. בתמליל השיחה (לח') נרשם מפי המתלוננת כי אינה זקוקה לאמבולנס, וכי רק נשרטה.

4. על פי דו"ח הפעולה מיום האירוע של רס"ר עלי ג'מיל, הגיעה למקום ניידת. השוטרי ג'מיל שמע מתוך הבית רעש של שבירת זכוכית, והגיע אל פתח הדירה בריצה. השוטרי ראה את המתלוננת **מבעד לדלת סורגים שהייתה נעולה** (דלת נוספת מסוג "פלדלת" הייתה פתוחה). המתלוננת אמרה לשוטרי שהמפתח לדלת הסורגים אצל המשיב, ואף אמרה "תראה הוא מפרק אותי" והראתה לו את ידה החבולה.

אל הדלת הגיע המשיב, שסרב לפתוח למרות בקשת השוטרי, ואמר לו **"על גופתי המתה אתה תיכנס ואם אתה נכנס אני חותך לך את כל הגוף"**. בהמשך, על פי המתואר בדו"ח, ראה השוטרי את המשיב מכניס מפתח לחור המנעול, שובר אותו בכוונה תחילה, ואחרי שעשה כן אמר: **"עכשיו אתה בחיים לא תיכנס"**.

בשלב זה השוטרי עלי הזעיק תגבורת, ובהמשך פרצה המשטרה את הדלת המסורגת, ונכנסה לדירה.

הדירה תועדה בצילומים. צוין בדו"ח כי המשיב התנגד לעיכוב והמשיך בהתנגדותו גם בתחנת המשטרה.

דו"ח הפעולה של רס"ר עלי מבסס לכאורה את הנטען לגבי התנהגותו של המשיב והתנגדותו להוראות השוטרים. בשלב זה, כידוע, אין בית המשפט נדרש לקביעות מהימנות, ולא מצאתי כל דופי בתיעוד הפעולה על ידי השוטר, שראה את המתרחש כאמור, מבעד דלת סורגים (מצולמת בדיסק המצוי בתיק החקירה) שניתן לראות דרכה את ההתרחשות בתוך הבית.

5. המשיב טען בחקירתו שהייתה זו המתלוננת, ולא הוא, שנעלה את הדלת, וכי הוא דווקא ניסה לפתוח את הדלת באמצעות פלאייר, עד שהמפתח נשבר. טענה זו נשללה על ידי המתלוננת בהודעתה מיום למחרת האירוע. בשלב זה, בו נשקלות ראיות התביעה במבחן של פוטנציאל להרשעה, אין בטענות המשיב כדי להחליש את הרף הראייתי.

השוטר עלי היה עד לא רק להתנהגות המהווה הפרעה לשוטר, אלא גם צפה במתלוננת, שהייתה למעשה כלואה בפנים, וצעקה "הוא מפרק אותי". מדובר בסיטואציה אלימה, אשר השוטר צפה בחלקה האחרון מחוץ לדירה דרך דלת הסורגים.

6. המתלוננת מסרה בהודעה שנגבתה ממנה בתחנת צפת, בסמוך לאחר שהמשיב נעצר בבית, כי בליל האירוע המשיב החל להשתולל, זרק עליה צלחות, שבר בקבוקי יין, וכל זאת כתגובה לכך שהיא לא נתנה לו לקחת מכדורי ה"אדולן", אותם היא נוטלת. לדברי המתלוננת, המשיב דחף אותה, היא נחבטה על משקוף הדלת ונחבלה.

בדיסק המצוי בתיק, צולמה המתלוננת בתוך הדירה כשידה מדממת. מאוחר יותר צולמה כשעל אמת ידה שריטה.

המתלוננת מסרה כי המשיב מרבה להתפרץ כלפיה, מקלל אותה, ומאיים עליה לבל תתלונן נגדו במשטרה.

עוד נאמר כי המשיב מצוי במצוקה כלכלית, ניסה לשים קץ לחייו, ונוהג כלפיה בשליטה ובקנאה, עד שהיא מפחדת מפניו.

7. כפי שפורט, המשיב טען שהמתלוננת התלוננה נגדו כתגובה על כך שניסה למנוע ממנה להשתמש בסמים, שעלולים להזיק לה עקב היותה הרה. המתלוננת אישרה כי היא אכן הרה, וכי היא נוטלת תחליף סם מסוג "אדולן" וכדורי קלונקס במרשם. בהודעתה הראשונה ציינה כי הוויכוח האלים החל מכך שסירבה לתת למשיב כדור אדולן, ואילו בהודעתה השנייה ציינה כי המשיב אמר לה שעדיף לה לתת לו את תחליף הסם בשל ההיריון. לא מצאתי בנקודה זו חשיבות או משקל לשלב זה. לנוכח ההתפרצות האלימה והחריפה של המשיב, התנהגותו לפני ואחרי שהגיעה משטרה לבית, אין נפקא מינא, בשלב זה, אם התכוון לגזול מהמתלוננת את תחליף הסם מתוך צורך אישי, או שהתנדב ליטול אותו במקומה כדי שלא לפגוע בעובר, ואין בעניין זה כדי להחליש את הראיות לכאורה.

8. המשיב הואשם, כאמור, בעבירות איומים כלפי המתלוננת והשוטר, ובהיזק במזיד לדלת, שבתוך

מנעולה שבר מפתח, ולבקבוקי יין אותם שבר לכאורה על אדן חלון הבית. מדובר בשתי עבירות מטרה, אשר דורשות הוכחתה של כוונה מיוחדת אצל מבצעה. נטען על ידי ב"כ המשיב כי המשיב היה שיכור מכדי לגבש את הכוונה המיוחדת שעל המאשימה להוכיח. אין בידי לקבל טענה זו בשלב זה, שכן זהו עניין אשר יוכרע בהליך שמיעת הראיות. חומר הראיות לא מניח כל בסיס להנחה כי המשיב היה שיכור ברמה השוללת כבר כעת אפשרות להוכיח כוונה מיוחדת לאיומים ולהיזק.

פסיקת בית המשפט העליון הגדירה רף גבוה ביותר, ומבחנים דווקניים בהם תיבחן טענה לגבי הגנת שכרות בעבירת כוונה (ראה לדוגמא ע"פ 7164/10 **אברהם ג'אן נ' מ"י**). הטוען להגנת שכרות יאלץ להראות כי היה כה שיכור עד כי נשללה ממנו האפשרות להבין את מעשיו, או להבין את טיבם.

בענייננו, חומר הראיות מראה לכאורה כי המשיב, אף על פי שככל הנראה אכן שטה בערב האירוע שתייה חריפה, לא היה שיכור במידה ששללה את שליטתו על חושיו ועל רצונו.

דוחות השוטרים עלי וניסים כחלון, הודעת המתלוננת, ואף חקירת המשיב עצמו, לא מניחים כל בסיס לטענת השכרות. המשיב בחקירתו טען ששונה "אולי בירה או שתיים", ולא טען כלל כי היה שיכור.

לא מצאתי כי יש בטענה כדי להחליש את הראיות נגד המשיב.

מצאתי לפיכך, כי מתקיימות ראיות לכאורה, וכי לא קיימת חולשה רלוונטית במשקלן.

עילת מעצר

9. מדובר באיומים ותקיפה כלפי בת זוג, המקימה עילת מעצר סטטוטורית מתוקף הוראותיו של סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים. לא מדובר אמנם באלימות חריפה או בחבלה קשה שנגרמה למתלוננת, ואולם חומרתו של האירוע נלמדת לאו דווקא מעוצמת האלימות כי אם משילובן של הנסיבות.

הרקע האישי של המשיב, כמו גם של המתלוננת שהנה גרושתו המתגוררת עמו והרה ללדת, התלות לכאורה בחומרים ממכרים, היעדר הציות למשטרה שנאלצה לפרוץ את הדלת, ניפוץ בקבוקי היין, האיומים והגידופים - כל אלה מעידים על מסוכנות, ומצריכים הרחקה לשם הגנה על המתלוננת מפני המשיב.

10. לכל אלה מצטרף עברו הפלילי של המשיב, הכולל הרשעה בתיק קודם, שעניינו צירוף שני תיקי אלימות במשפחה שצורפו יחד - באחד הורשע המשיב בתקיפתה של המתלוננת הנוכחית, ובשני ביצע עבירות אלימות תוך הפרת הוראה חוקית כלפי מתלוננת אחרת שהייתה אז אשתו. מתוקף גזר הדין בתיק זה (ת"פ 20540-04-13) נגזר על המשיב באוקטובר 2014 עונש מאסר בפועל למשך עש חודשים וכן מאסרים מותנים (לחצי שנה ולעש חודשים) שהנם ברי הפעלה בגין התיק הנוכחי.

מדובר לפיכך בעבריו חוזר באלימות במשפחה, אשר מאסר על תנאי לא הרתיעו לכאורה.

מלבד התיק האחרון למשיב עבר פלילי נוסף בקשת עבירות.

בנתוניו אלה חזקת המסוכנות לא רק שאיננה נסתרת, כי אם מתחזקת לכדי מסוכנות ממשית.

חלופת מעצר

11. ב"כ המשיב טען כי יש ביכולתו להציע חלופת מעצר קונקרטי, ואולם הצעה טרם הוצעה.

אני סבורה כי דרושה סקירה מקיפה לגבי המשיב ונסיבותיו, תוך התייחסות למסוכנותו למתלוננת, לרמת האמון שניתן לתת בו, לחלופות המעצר שיוצעו ולהתאמתן.

אני מורה איפוא לשרות המבחן להגיש תסקיר מעצר לגבי המשיב.

המשיב במעצר עד החלטה אחרת.

ניתנה היום, א' סיוון תשע"ו, 07 יוני 2016, במעמד
הצדדים.